

Okresný súd Poprad
Štefánikova 100
058 01 Poprad

č. k. 20C/44/2009

Poprad 3. 12. 2014

Vec: Záverečná reč -návrh na zamietnutie žaloby

Vážený pán sudca, navrhujeme, aby súd zamietol túto žalobu ako zjavne podanú v rozpore s občianskym zákonníkom a dobrými mravmi, pretože v danej veci vôbec nejde o uplatnenie oprávneného nároku v zmysle dedičského práva pozostalej po pôvodnej vlastníčke predmetnej parcely Viery Belovej rod. Fišerovej, ktorá si po emigrácii do zahraničia neuplatnila v zákonnej lehote nárok na pozemok v riadnom dedičskom konaní v roku 1969, ale ide výlučne len o záujem Pavla Jurčika, ktorému sa tento pozemok susediaci s jeho rodinným domom nepodarilo vydržať v konaní ROEP o čo sa neúspešne pokúšal pred komisiou ROEP nepravdivo tvrdiac, že vlastní doklady o tom, že pôvodná majiteľka pozemku zahynula v koncentračnom tábore a tá ešte pred tým pozemok darovala sestre jeho otca, ktorá ho potom dala jeho otcovi.

Konečným cieľom tejto žaloby je prevod pozemku do vlastníctva rodiny Pavla Jurčika po právoplatnosti rozsudku a ekonomická likvidácia troch dôchodcov exekúciou ich majetku a dôchodkov, keďže títo v sociálnej situácii v akej sa nachádzajú, z toho dvaja s onkologickým ochorením, nebudú schopní uhradiť trovy právneho zastúpenia JUDr. Sidora, ktorý si ich vyčíslil už v začiatku sporu na vyše 7000 eur, vychádzajúc z hodnoty pozemku. Tri milióny exekúcií dôchodcov a počet sociálnych samovrážd zaradzuje Slovensko k najbezohľadnejším asociálnym štátom, ktorý likviduje sociálne ohrozené skupiny obyvateľstva v prospech finančných oligarchov. Máme preto zato, že táto žaloba je v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

SME PRESVEDČENÍ, ŽE NEMÔŽE BYŤ PREDMETOM URČENIA DEDIČSTVA TO ČO BOLO DAROVANÉ.

Pavol Jurčík a jeho brat vypovedali po poučení o následkoch krivej výpovede pred policajtom vo veci sp.zn. ČVS:ORP-3058/OSV-PP-2006 v Poprade, kde uviedli, že predmetný pozemok bol darovaný švagrinej ich otca, Žofke Jurčíkovej, ktorá u rodiny Czobelovej slúžila ako slúžka. Uvedenú skutočnosť si osvojil aj právny zástupca navrhovateľky JUDr. Jaroslav Sidor v podanej žalobe. Z dôvodu údajnej „dôkaznej núdze“ preukazujúcej darovanie pozemku rodine Jurčíkovej, ktorá ho z tohto dôvodu užívala, navrhoval výsluchy viacerých svedkov, ktorí to mali potvrdiť. Súd však výsluchy týchto svedkov nenariadil. Pavol Jurčík a jeho syn vypovedali na pojednávaní po poučení o následkoch krivej výpovede, zhodne s tým, čo bolo povedané na polícii, teda, že pozemok bol darovaný švagrinej otca Pavla Jurčika. Máme za to, keďže sa jedná o rozpor s úradnými dokumentmi potvrdzujúcimi užívanie a držbu našimi právnymi predchodcami, nebohými rodičmi Jánom Bednárom a jeho manželkou, súd by mal uplatniť zásadu „in dubio pro reo“ pochybnosti v prospech žalovaného a aj z tohto dôvodu žalobný návrh

zamietnuť. V opačnom prípade, ak nie je pravdou, že sporný pozemok bol darovaný ich príbuznej, by sa totiž rodinní Pavol Jurčík a jeho rodinní príslušníci dopustili prečinu krivej výpovede. Máme za to, že pokiaľ je rodina Pavla Jurčíka je presvedčená, že pozemok užívala v dobrej viere ako svoj vlastný, pretože bol darovaný švagrinej ich nebohého otca, mala si svoj nárok uplatniť na súde podaním žaloby o určenie vlastníctva k spornému pozemku a navrhnúť, aby súd vyhlásil právny úkon vydržania pozemku nami ako neplatný a nešpekulovať s účelovým návrhom na určenie, že pozemok patrí do dedičstva dcére pôvodnej vlastníčky, na čo ju nahovorili, pričom si boli vedomí, že táto emigrovala ešte v roku 1968, čo v žalobe úmyselne zatajili.

Hoci to s vecou bezprostredne nesúvisí je potrebné uviesť, že Pavol Jurčík zbohatol po prevrate v novembri 1989, kedy sa stal riaditeľom Popradského pivovaru, ktorý sa dostal do úpadku, bol vytunelovaný, predaný s daňovým nedoplatkom a nakoniec bol zbúraný. Je všeobecne známe, že po úpadku pivovaru bývalí spoluvlastníci, a konatelia Pivovaru nadobudli značný majetok, synovia Pavla Jurčíka si postavili nové domy a vlastnia firmu v Matejovciach. Zbohatlík Pavol Jurčík, disponujúci ekonomickým kapitálom a konexiami sa rozhodol získať do svojho vlastníctva pozemok, ktorý vyše 50 rokov užívali naši rodičia spoločne s nami. **Po smrti našich rodičov bez právneho dôvodu začal obmedzovať naše užívanie pozemku a potom čo z pozemku vyštvál ľudí, ktorým sme dali súhlas na jeho užívanie, začala rodina Pavla Jurčíka tento pozemok neoprávnene užívať so zjavným zámerom, aby si ho mohla vydržať, tvrdiac, že bol pôvodná majiteľka ho darovala ich príbuznej.**

Potom čo sa mu nepodarilo pozemok vydržať, keďže sme si nárok na vydržanie podali aj my ako nástupcovia právnych predchodcov - našich rodičov a pozemok sa so súhlasom SPF a Mesta Poprad stal našim vlastníctvom na základe notárskej zápisnice a späťvzatí súdneho návrhu na určenie vlastníctva k pozemku vydržaním, Pavol Jurčík sa rozhodol získať pozemok do svojho vlastníctva podaním žaloby, ktorou by súd určil, že pozemok patrí do pozostalosti po nebohej Alici Fišerovej rod. Czobelovej. V rozpore s jeho nepravdivým tvrdením, že pôvodná vlastníčka zahynula počas vojny, spojil sa s jej dcérou, keďže vedel, že táto nezahynula, ale sa vydala a žila až do svojej smrti v roku 1969 v Bratislave a túto nahovoril na podanie žaloby na určenie, že táto parcela patrí do pozostalosti po jej matke. Bol si pritom vedomý, že dcéra pôvodnej vlastníčky emigrovala v roku 1969 do Izraela odkiaľ sa už nevrátila, tam sa vydala a je v zmysle zákona občiankou tohto štátu. O podanie žaloby požiadal svojho známeho JUDr. Jaroslava Sidora, ktorý ho zastupoval v spore nami podanej žaloby o určenie vlastníctva pozemku.

V priebehu konania sme upozornili, že súdu boli v rozpore s OSP, v snahe uviesť súd v omyl, vedomo predložené nepravdivé skutočnosti už v samotnom žalobnom návrhu. Navrhovateľka bola označená ako občan SR, pričom sa jednalo o občana cudzieho štátu. Rovnako adresa bydliska nezodpovedala skutočnosti, pretože tam navrhovateľka ani nebola riadne prihlásená k trvalému ani prechodnému pobytu ako sme súdu preukázali potvrdením z Centrálného registra obyvateľstva.

V žalobe sa nepravdivo uvádza, že dedičstvo doposiaľ nebolo prejednané. Na základe po nami navrhovaného dôkazu, ktorý súd vyžiadaval po dvoch rokoch zo súdneho archívu v Bratislave sme žiadali o zamietnutie návrhu z dôvodu právoplatnosti rozhodnutia notára, ako súdneho úradníka, vo veci dedičského konania sp. zn. D 881/69 po neb. Alici Fisherovej, zomrelej 11. 3. 1969, ktoré sa konalo dňa 13. 5. 1969 v Bratislave. Účastníci dedičského konania po poučení o právnych následkoch, poplatkoch a možnosti do 15 dní od prevzatia rozhodnutia

o dedičstve požiadať súd o pokračovanie v dedičskom konaní, toto právo nevyužili a rovnako ako oprávnení dediči nevyužili ochranu, ktorú im poskytoval Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. do troch(3) rokov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa dedičské konanie skončilo, obrátiť sa so žalobou na súd.

Manžel nebohej Karol Fišer ani jeho dcéra –Viera Belová, rod. Fišerová si v dedičskom konaní, ani v zákonnej lehote po tomto konaní, z dôvodu opustenia republiky a emigrácie do zahraničia, neuplatnili nárok na pozostalosť pozemok pôv. parc. č 3592 v Správe Katastra Poprad, čím máme za to, že ich dedičský nárok zanikol, pretože o dedičstvo nemali záujem. Karol Fišer účelovo uviedol do zápisnice nepravdivú skutočnosť, že jeho dcéra, Viera Fišerová, je študentkou v Bratislave, hoci si bol vedomý, že táto emigrovala ešte v júli 1968 do zahraničia.

Nebohá Alica Fišerová rod. Czobelová nadobudla predmetnú nehnuteľnosť- pozemok pôv. parc. č. 3592 v Správe Katastra Poprad spolu s inými pozemkami v dedičskom konaní č. D 74/1948 zo dňa 29. 4. 1948, v ktorom ju zastupoval v neprítomnosti Andrej Krakovič, prokurista Tatra Banky v Poprade.

Predmetom dedičstva bolo aj ďalších 31 pozemkov a hotovosť na vkladných knižkách. Rozhodnutie o dedičskom konaní jej bolo písomné zaslané 29. 4. 1948 na adresu. Dunajská 1, Bratislava. V tom čase už bola vydatá a jej dcéra mala dva roky, je preto preukázateľné, že jej manžel mal vedomosť o dedičstve manželky. Rovnako je zo súdneho spisu č. k. 20C/44/2009 zistiteľné, že navrhovateľka sa v písomnostiach predložených jej právnym zástupcom vyjadrila, že od svojej matky ešte počas jej života vedela, že táto vlastnila pozemky v Poprade.

Po odpredaji časti pozemkov Alica Fišerová rod. Czobelová, ani jej manžel, od roku 1948 o pozemok pôv. parc. č. 3592 preukázateľne nemali záujem, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že v čase vyvlastnenia časti pozemku parc. č. 3592 v roku 1968 nebola úradom známa adresa ich bydliska.

Viera Fišerová emigrovala v júli 1968 a jej otec Karol Fišer v roku 1971, ako potvrdzuje vyšetrovací spis č. V 9025/1971-ZNB, o ktorom existuje záznam v archívnej knihe spisov, ktorá sa nachádza v dokumentačnom oddelení Ústavu pamäti národa, ktorý sme navrhli, aby bol súdom vyžiadaný z archívu SIS. Z tohto dôvodu si v dedičskom konaní Karol Fišer neuplatnil nárok na pozemky, ktoré jeho manželka nadobudla ako pozostalosť v roku 1948 -poľnohospodársku pôdu, pretože táto bola v tom čase vysoko podhodnotená a preto o ňu nemal záujem.

Pokiaľ svedok Pavol Jurčík a jeho rodinní príslušníci spochybňujú vydržanie predmetného pozemku nami a uvádzajú, že naši rodičia ako právni predchodcovia a my sme tento pozemok nikdy neužívali, pretože tento pozemok bol darovaný rodine Jurčíkovej nebohcou Alicou Fišerovou rod. Czobelovou a disponujú právne relevantnými dôkazmi potvrdzujúcimi túto skutočnosť, majú možnosť domáhať sa svojich nárokov na súde.

My však tvrdíme a dokazujeme úradnými dokumentmi, ktoré právny zástupca navrhovateľky bezprecedentne spochybňuje a zjavne sa ich snažil nahrádzať účelovými a nepravdivými výpoveďami svedkov, čo súd z prevažnej časti neakceptoval, že existuje podozrenie, že Pavol Jurčík a jeho rodinní príslušníci sa mohli dopustiť aj trestného činu krivej výpovede pred policajtom a súdom, vrátane navádzania na nepravdivú výpoveď.

Samotná navrhovateľka vypovedala na súde nepravdivo na otázku, či bolo proti nej vedené trestné stíhanie za opustenie republiky čo táto poprela. Tiež potvrdila, že bola

kontaktovaná rodinou Pavla Jurčíka a požiadaná o spoluprácu, čím sa jednoznačne preukázalo, že iniciátorom žaloby bol Pavol Jurčík, hoci súd to predtým spochybňoval a žiadal nás o predloženie dôkazu, že Jurčík s tým má niečo spoločné. Navrhovateľka taktiež potvrdila, že o iné pozemky okrem tohto nemala záujem. Tieto jej tvrdenia zjavne spochybňujú dôveryhodnosť jej výpovede a je z nich zrejmé, že jej vôbec nešlo o prejednanie pozostalosti ale len o spoluprácu v zmysle dohody s Pavlom Jurčíkom.

Na základe uvedených dôvodov sme presvedčení, že v danom prípade platí inštitút zákonného vydržania a naše ústavou zaručené vlastnícke právo, pretože nikomu nemôže byť odňaté jeho vlastnícke právo bez toho, aby toto právo bolo pred tým v zmysle zákona zrušené. Určenie, že táto nehnuteľnosť patrí do dedičstva, ktoré už bolo zákonným spôsobom prejednané by bolo zjavným porušením vlastníckeho práva. Navyše existujú aj zjavné pochybnosti, či tento pozemok nebol darovaný a preto ani nemôže byť predmetom určenia, že patrí do dedičstva. Z týchto dôvodov žiadame, aby súd tento návrh zamietol. Pokiaľ má Pavol Jurčík a jeho rodina za to, že pozemok im bol darovaný, má možnosť si tento nárok uplatniť v súdnom konaní a neuchyľovať sa k zavádzaniu súdu podaním účelovej žaloby podanej na základe krivej výpovede a uvádzania nepravdivých a zavádzajúcich skutočností.

Matilda Sivačková

František Bednár